

REGIUNEA PACIFICULUI

Relația UE cu regiunea Pacificului acoperă aspecte politice, economice și de dezvoltare. UE este al doilea partener comercial al regiunii Pacificului ca importanță, iar în iunie 2018 au fost lansate negocieri pentru încheierea de acorduri de liber schimb cuprinzătoare cu Australia și Noua Zeelandă. Uniunea are un parteneriat cu cele 15 țări insulare independente din Pacific, axat pe dezvoltare, pescuit și schimbări climatice, precum și parteneriate cu cele trei țări și teritorii de peste mări și Forumul insulelor din Pacific.

TEMEI JURIDIC

- Titlul V (acțiunea externă a UE) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE);
- Titlurile I-III și V (politica comercială comună; cooperare pentru dezvoltare și ajutor umanitar; acorduri internaționale) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- Acordul-cadru Uniunea Europeană – Australia;
- Acordul de parteneriat privind relațiile și cooperarea Uniunea Europeană – Noua Zeelandă (PARC);
- Acordul de parteneriat între grupul statelor din Africa, zona Caraibelor și Pacific (ACP) și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia (Acordul de la Cotonou).

UNIUNEA EUROPEANĂ ȘI REGIUNEA PACIFICULUI

Uniunea Europeană și regiunea Pacificului se bucură de o relație de lungă durată, de valori comune și de legături economice și comerciale puternice. Uniunea Europeană a dezvoltat parteneriate în regiune cu Australia, Noua Zeelandă, cu cele 15 țări insulare independente din Pacific (PIC), cu cele trei țări și teritorii de peste mări (TTPM) și cu Forumul insulelor din Pacific (PIF).

Uniunea Europeană, Australia și Noua Zeelandă sunt parteneri care împărtășesc aceeași viziune, având valori și interese comune. Uniunea Europeană a cultivat relații strânse în sectorul guvernamental și în cel privat cu ambele țări într-o gamă largă de domenii, cum ar fi schimbările climatice și reducerea riscurilor de dezastre, comerțul mondial bazat pe reguli, securitatea și dezvoltarea, cercetarea tehnologică și drepturile omului.

Relația Uniunii Europene cu insulele din Pacific s-a bazat în mod tradițional pe cooperarea pentru dezvoltare în cadrul parteneriatului dintre UE și țările din Africa, zona Caraibilor și Pacific (ACP). În ultimii ani, această relație s-a extins și la alte sectoare, cum ar fi mediul, buna guvernare, energia, schimbările climatice, pescuitul și drepturile omului.

A. Australia și Noua Zeelandă

1. Australia

[Uniunea Europeană și Australia](#) au un parteneriat de lungă durată care datează din anii 1960. În prezent, relația lor se bazează pe [Acordul-cadru dintre Uniunea Europeană și Australia](#) din 2017. Acest acord se axează pe dialogul politic, aspecte legate de securitate, cooperarea internațională, economie și comerț, justiție, cultură și educație, energie și mediu. Textul este în curs de ratificare, dar se aplică provizoriu din octombrie 2018. Pe lângă acest tratat, UE și Australia au semnat 19 tratate bilaterale și întrețin periodic dialoguri bilaterale.

Australia este un important partener comercial pentru Uniunea Europeană. În 2018, UE a fost al treilea partener bilateral al Australiei ca importanță în comerțul cu bunuri, reprezentând un quantum total de 47,5 miliarde EUR. Australia este al 18-lea partener comercial al Uniunii, iar principalele categorii de produse exportate de UE sunt utilajele și produsele chimice și agricole. Principalele exporturi către UE ale Australiei sunt minereurile, materiile prime și obiectele fabricate. UE și Australia negociază în prezent un acord de liber schimb pentru a facilita schimburile comerciale dintre cele două părți. Consiliul a acordat un mandat Comisiei în mai 2018, iar prima rundă de negocieri a avut loc în iulie 2018 la Bruxelles. A doua rundă a avut loc în noiembrie 2018, iar cea de [a treia](#) și cea mai recentă rundă a avut loc la Canberra, în Australia, în martie 2019.

2. Noua Zeelandă

Relațiile dintre UE și Noua Zeelandă sunt în prezent reglementate de [Acordul de parteneriat privind relațiile și cooperarea](#) care a fost semnat la 5 octombrie 2016. Acest acord facilitează implicarea bilaterală prin întărirea dialogului politic și îmbunătățirea cooperării în chestiuni economice și comerciale și într-o gamă largă de alte domenii, de la inovare, educație și cultură la migrație, combaterea terorismului, lupta împotriva criminalității organizate și a criminalității informatice și cooperarea judiciară.

UE este al treilea partener comercial al Noii Zeelande ca importanță, după China și Australia. În 2018, valoarea totală a schimburilor comerciale bilaterale cu mărfuri dintre UE și Noua Zeelandă s-a ridicat la 9,5 miliarde EUR. Principalele exporturi ale Noii Zeelande către UE au constat în alimente și materii brute, în timp ce principalele exporturi ale UE în Noua Zeelandă au fost utilajele și echipamentele de transport. Cele două părți negociază în prezent un [acord de liber schimb](#). În urma aprobării de către Consiliu a unui mandat pentru UE, la 22 mai 2018, negocierile au fost lansate oficial la 21 iunie 2018. În cursul primei runde de negocieri care a avut loc între 16 și 20 iulie 2018, cele două părți au ajuns la un consens în majoritatea domeniilor de negociere. A doua rundă a avut loc între 8 și 12 octombrie 2018, la Wellington, Noua Zeelandă. Cea de a treia și cea mai recentă rundă a avut loc la Bruxelles între 18 și 22 februarie 2019. Cea de a patra rundă ar trebui să aibă loc în Noua Zeelandă în mai 2019.

B. Alte țări din regiunea Pacificului

Cele 15 țări insulare independente din Pacific (PIC)^[1] au o suprafață totală de 528 000 km² și fac parte din grupul statelor din Africa, zona Caraibilor și Pacific (ACP). Relațiile UE cu PIC se concentrează pe cooperarea pentru dezvoltare, pescuit și schimbările climatice.

Strategia UE cu privire la PIC este prezentată în comunicarea comună din 2012 intitulată „[Către un parteneriat reînnoit pentru dezvoltare UE-Pacific](#)”. Ea se bazează pe cadrul [Acordului de la Cotonou](#) cu țările ACP. Data de expirare a acordului fiind 29 februarie 2020, negocierile privind un acord post-Cotonou au început în septembrie 2018. În decembrie 2019, aplicarea Acordului de la Cotonou a fost prelungită până în decembrie 2020. Întrucât negocierile au fost din nou amânate, aplicarea acordului va fi prelungită până în iunie 2021.

Parlamentul European și-a exprimat poziția în trei rezoluții ([4 octombrie 2016](#), [14 iunie 2018](#) și [28 noiembrie 2019](#)). Parlamentul European salută arhitectura generală propusă pentru viitoarea cooperare dintre ACP și UE și a reafirmat că este important să se consolideze dimensiunea parlamentară a parteneriatului. În rezoluția sa cea mai recentă adoptată în noiembrie 2019, Parlamentul a făcut din menținerea Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE o condiție prealabilă pentru aprobarea viitorului acord.

UE-27 este [al cincilea partener](#) comercial al regiunii ACP-Pacific ca importanță, valoarea totală a schimburilor comerciale ridicându-se la 2,6 miliarde EUR în 2019. Negocierile privind un acord de parteneriat economic cuprinzător (APE) între UE și țările insulare din Pacific au fost suspendate în 2015 în așteptarea unei reexaminări a gestionării resurselor piscicole din Pacific. Deocamdată, [UE are un Acord de parteneriat economic interimar cu Papua-Noua Guinee și Fiji](#) care a fost ratificat de Parlamentul European în ianuarie 2011. Samoa și-a încheiat recent procesul de aderare la APE și a început să aplice acordul cu titlu provizoriu la 31 decembrie 2018. Insulele Solomon au aderat la APE la 17 mai 2020. Tonga și-a declarat intenția de a adera la APE în 2018, iar negocierile urmează să fie finalizate până la sfârșitul anului 2020.

Uniunea este al treilea donator de [asistență pentru dezvoltare](#) acordată țărilor din regiunea ACP-Pacific după Australia și Japonia. [Fondul european de dezvoltare](#) (FED) este principalul instrument de asistență a UE pentru cooperarea pentru dezvoltare în temeiul Acordului de la Cotonou. Fondurile destinate țărilor ACP din Pacific și TTPM din regiune (care erau patru la momentul respectiv, împreună cu teritoriul britanic al Insulelor Pitcairn) pentru perioada 2014-2020 în cadrul celui de al 11-lea FED se ridicau la aproximativ 800 de milioane EUR. Fondurile provenite din cel de al 11-lea FED sunt completate de o serie de programe tematice în cadrul diferitelor instrumente de finanțare.

Noul Instrument de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVDCI) va fi principalul instrument de finanțare pentru cooperare și dezvoltare al UE cu țările partenere în temeiul cadrului financiar multianual (CFM) pentru perioada

[1] Aceste 15 PIC sunt: Fiji, Papua-Noua Guinee și Timorul de Est, care, împreună, constituie 90 % din suprafața și populația regiunii, precum și 12 state insulare mici în curs de dezvoltare: Insulele Cook, Kiribati, Micronezia, Nauru, Niue, Palau, Insulele Marshall, Samoa, Insulele Solomon, Tonga, Tuvalu și Vanuatu.

2021-2027. Acesta ar integra, printre altele, FED, care nu face parte în prezent din bugetul UE. Integrarea FED în bugetul Uniunii ar crește competențele de control ale Parlamentului European și ar contribui la consolidarea legitimității publice și a vizibilității politice a asistenței externe a UE în ansamblu.

În conformitate cu articolul 6 din [rezoluția](#) sa adoptată la 27 martie 2019, Parlamentul European a solicitat să se aloce cel puțin 620 de milioane EUR la prețurile din 2018 pentru regiunea ACP-Pacific. Cu toate acestea, până în prezent, nici Comisia, nici Consiliul nu au adoptat o poziție oficială cu privire la această cerere. Negocierile dintre Consiliu și Parlament privind noul CFM 2021-2027 și IVCDCl sunt încă în curs și ar trebui să se finalizeze până la sfârșitul anului 2020.

PIC se confruntă cu provocări majore legate de dezvoltare și de schimbările climatice. În ceea ce privește schimbările climatice, UE și statele insulare mici în curs de dezvoltare din Pacific au sprijinit încheierea acordului global și ambițios de la Paris cu ocazia celei de a 21-a Conferințe a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (COP 21) din 2015. Cea de a 23-a sesiune (COP 23) care a avut loc la Bonn, Germania, în perioada 6-17 noiembrie 2017, a fost prezidată de către Fiji.

Forumul insulelor din Pacific (PIF), un grup politic de 18 state, este un interlocutor al UE în ceea ce privește finanțarea dezvoltării de către UE și negocierile comerciale. Grupul cuprinde: Australia, Insulele Cook, Micronezia, Fiji, Kiribati, Nauru, Noua Zeelandă, Niue, Palau, Papua-Noua Guinee, Insulele Marshall, Samoa, Insulele Solomon, Tonga, Tuvalu, Vanuatu, Noua Caledonie și Polinezia Franceză. Noua Caledonie și Polinezia Franceză, împreună cu Wallis și Futuna, constituie cele trei țări și teritorii de peste mări (TTPM) ale UE în regiune.

ROLUL PARLAMENTULUI EUROPEAN

Relațiile Parlamentului European cu parlamentele din Australia și din Noua Zeelandă datează din 1979, când a fost înființată [Delegația pentru relațiile cu Australia și Noua Zeelandă \(DANZ\)](#). De atunci, DANZ a participat la reuniuni interparlamentare periodice cu parlamentele din Australia și din Noua Zeelandă pentru a promova relațiile cu ambele țări și a discuta aspecte de interes comun, cum ar fi agricultura, energia, mediul și schimbările climatice, dezvoltarea și cooperarea economică, știința și tehnologia, comerțul, promovarea securității la nivel mondial și regional în regiunea Asia-Pacific, combaterea terorismului și drepturile omului. [Cea de a 39-a și cea mai recentă reuniune interparlamentară UE-Australia](#) a avut loc la Sydney și Brisbane în octombrie 2018. [Cea de a 22-a reuniune interparlamentară UE-Noua Zeelandă](#) s-a desfășurat la Wellington și Auckland în februarie 2018.

Parlamentul European este reprezentat în relațiile sale cu celelalte țări din Pacific de către [Delegația la Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE](#) (DACP). DACP se reunește cu omologul său ACP în cadrul adunării (APP ACP-UE), care este alcătuită dintr-un număr egal de reprezentanți ai UE și ai statelor ACP. Principala sarcină a delegației este de a pregăti reuniunile APP ACP-UE, de a evalua și monitoriza activitățile Parlamentului European, de a organiza reuniuni cu personalități de rang înalt din țările ACP și de a discuta chestiuni de actualitate legate de punerea în aplicare a

Acordului de la Cotonou. Cea de [a 38-a sesiune](#) a APP ACP-UE a avut loc în Rwanda în noiembrie 2019.

Kahraman Evsen
11/2020

